

Slags, som gjøres med overordentlig ringe Fortjeneste og med ikke saa ganske ubetydelig Arbeide og Risiko. Jeg har da nu sagt den Sikkerhed, som jeg træde ikke at burde opgive, dels i Optagelsen af en Bestemmelse for Taxationerne — og jeg tilstaar, at jeg her har ladet mig lede af den Erfaring, vi have her til Lands, at Faren egentlig ligger skjult i det første Skridt, der foretages nemlig Taxationen, — og har deraf frevet, hvad der overhovedet kan kreves, nemlig at Taxationen skal foregaa efter samme Regler som for Udlaan af Umindiges Midler. Derimod er jeg sikkert nok, som den ærede Rigsdagsgmnd for Maribo Amts 2den Valgreds (Frederiksen) bemerkede gaet lidt videre med Hensyn til den Kvotadel, der skal kunne udlænes af Taxationssummen, fordi jeg maaatte anse dette for nødvendigt ligeværtigt det praktiske Behov, og da der ikke alene er Spargsmaal om at staafe den størst mulige Sikkerhed, men ogsaa om at staafe et Supplement til de nærværende Kreditsforeninger overhovedet om at staafe en Forretning tillive, der kunde fornære med de Laan, den krevedes og i denne Henseende kan man hilst ikke negte, at Halvdelen af Gjennommens Taxationsum er mindre end de fleste kunde være fuldstigjorte ved. Men derimod har jeg tillet en anden Fordring i Mangl af solidariske Ansvar, der ikke kan forenes med et Institut som dette, og som jeg tilstaar ogsaa forekommer mig at være af en noget tvivlsom Bestaffenhed. Det er vist nok, at det giver en vis tilsyneladende Sikkerhed for Kreditterne, men jeg maa dog opmærksom paa, at det i alt Fald ikke giver Sikkerhed for en sieblifflig Fuldestgørelse af deres Fordringer og jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at netop denne solidariske Ansvarlighed er Grunden til, at de Laansøgere, der have de bedste Panter at give, betaffle sig for at have med Kreditsforeningerne at gjøre. Maer man ikke kan frigjøre sig for sin Forpligtelse ved at betale det, man har laant, men man oven i Kjebet risicerer at skulle betale for dem, der ikke betale, hvad de have laant, saa ville alle de, der have noget Extra at betale med, have sig frabedt at komme ind i et saadant Forhold, hvormod de ventelig ikke ville have Mo-

get imod at sege Midler paa et saadant Sted som Landmandsbanken, naar den udviller sig saaledes, som vi haabe eller som vi i alt Fald enste at det maa udville sig. Doruden den Sikkerhed, der saaledes er stillet i Taxationerne, har jeg forlangt, at der til enhver Tid af Banks Aftiekapital skal være tilstede og anbragt et Belob, der svarer til 5 pCt. af de imod Banken lobende Hypothek- eller Kommuneobligationer. Det er den strengeste Fordring, som jeg veed, at der endnu i de nyere Love er stillet til Kreditforeningerne, og jeg tror ogsaa nok, at det er en af de Fordringer, som man fra Banks Side har synes mindst om, men som jeg fra min Side har maatte fastholde som nødvendig Betingelse for at kunne gaa ind paa at give den de foreslaade Begyndelser. Dernæst har jeg sagt Sikkerhed i Tilsynet eller Kontrolen med Banken. Maer man tenker sig en for uheldig eller en farligstindig Bestyrelse, saa er det jo nemlig her, at Bankselskaberne væsentlig kunne indtræde idet naturlig Beref- og Bankiersorretninger kunne medføre saa betydelige Chancer og Kriser, at der mulig kunde være Fare for, at det kunde komme til at gaa ud ogsaa over Hypothekafdelingen. Det vil i alt Fald kun komme til at gaa ud over Hypothekafdelingen i den sekundære Sikkerhed, som er sagt i Banks almindelige Reservesfond, thi i den ville jo Hypothek- og Kommuneobligationerne ikke kunne komme til at konkurrere anderledes end alle Banks øvrige Kreditorer. Jeg har deraf anset det for rigtigt at supplerne Sikkerheden med et Tilsyn, og det et Tilsyn, som under viese Omstændigheder kan antage en meget alvorlig Karakter. Maer man nu har meat, at Staten derved paatog sig et Slags Ansvar, saa vil jeg sige, at man maaske nok kunde betragte det saaledes, men at vi dog ikke her til Lands ere vante til at anse den Slags Foranstaltninger for at medføre noget umiddelbart Ansvar for Staten; thi ingen af Delene er jo ubesjendt, og normalt er det, som flere ærede Medlemmer have udtalt sig imod, nemlig det, at Regeringen skalde have Ret til at paase, at det er paalidelige, flinke og dygtige Mænd, som besørge Revisionen, der er det Mittdel, hvor-